

יום הכפורים פרק שמיני יומא

רביינו חננאל

שניהם נכוו: מילא**ת** שלְמִלְאָה במִלְאָה ובְּמִלְאָה במִלְאָה. מילא**ת** שלְמִלְאָה במִלְאָה ובְּמִלְאָה במִלְאָה. מילא**ת** שלְמִלְאָה במִלְאָה ובְּמִלְאָה במִלְאָה.

עינוי בכוסו⁽⁶⁾ עיריות כולן דומות עליו כמיישר
וחדר אמר בלב הנוטה שונו בכוסו כל השולחן
ונמהת פה. מינימט פה אל מטה
גיאומטרו לאל גמדאל וווגה נאנַן
שיטוטה לְאַנְסָה, לְאַנְסָה, (א) נאנַן
מאנימיס כומו ווילגו לובג (ליבנטה מה):
אל קאנַן רבן בון אל גאנַן.
(ב) פילומן פְּרִילְוָם פְּרִילְוָם

כמו למלצר יממה סלולמת (מליסס ג') כמי אמונת ר' מישורו⁽⁶⁾ דראגה בלב איש יששובה ברבו אמר רב אמר שומרה אמר מקמן לומד קעקער: דאמר

מר. גמאליה סוטה נפלק קמל (ד' יט): לא פְּצִיץ בָּהוּ. גם ר' גבריאלי נסוטה נפלק קמל (ל' יט):

דעתנו מושבת עליו עד שישאכ' עפר תניא
הזהר בדורותיו צבאות קדושים נזקן
ווח' אמו אבינו אונכ' כל מעון עלה אן
כך למלניון נסנכלין (ט) (ט)

אמר רבי יוסי בוא וראה שלא כמות זקביה
מדתبشر ודם מדות בשור ודם מקינות את
תמתסיל עגל ומוטס: שירדו ג'הן
רבינו נזובות. נבללו בעקב נמלא
אביגיט שפטתך: נשלח כה

חכמים יודע עמו חחיי אבל הקב"ה אינו כן
כלל את הנחש עליה לנג מונוחיו עמו יודע
בקפוי מצל למול נסכה נל מצל
בצלאל נבנְאָמָּנִים; וזה בורא גן

לטנתן אמר רבי עקיבא. ודע כי סגד לויין
לטנתן ענו גלעדי סגד כהן קדמונו
לטנתן מזונתינו עמו קל אלה לנו נגען אוכל
סיגד נגקל: נשותים מטבח. מעnis ליהנו לא רעו ולְבָנָה בְּשִׂירָה בְּלֵבָר קַשְׁתָּה
סיגד: שד זה תינוק מוצאת בו בכ' מוה שרבו אוכל ושותה מה שרבו שותה

כללו: עגול מלע גד ולען פיני מעמיה. סלאס הולמא: קלא את האשה הכל רצין אחריה קלל את האדמה הכל נזונין הימנה זכרנו את הדגה מרגלית: בגידא. גרעין כל אשרא אכל במאזורי

הילידי: שודופת לורע פשתן. אשר נאכל במצרים חنم רב ושמואל חד אמר דגין ועוד אמר עורות מואן תם לא הפקישים ואן לא הפקישים ולא והתי ראמbam ורמאן אמר ערויות הא כתיב נאכל לשנה מעלה ראמבר דגין דכתיב נאכל ומואן ראמבר ערויות דכתיב חנן ולמאן אמר ערויות הא כתיב נאכל לשנה מעלה

נקט דכתיב ח אכללה ומוחתה פיה ואומרה לא פעulti און ולטמאן דאמור דגיט מאי חנס דרוו מייטין ליה מוקברא.¹² דאטור גור בשחוין ישראל שוואבן מיט רבכ"ה בומוניז להם בתוד המים גיטים קטנים בכידון ח' צו' חדד אשען

בשלמא למאן דאמר דגיט אבל ערויות לא פריצי בהו היינו דרכיה גן גועל אחותי כלה [גנ'] אלא למד' פה ואאורה לא צפַתְהָן מינא זיין גען דסְמִינָה נְמֶלֶת לְמֶלֶת כָּל

רבות מרא גורבה למשה רבויו ה' הא וזה האם הבהירם אמר רבינו רבי אמי ורבינו עקיבא אמר משה את העם בוכה למשה רבוי שנאסרו להם לשכּב אצלם אלא למאן דאמר כי געיגל עניין חרטם

טעם כל המין טעם בגין טעם חמלה מה מין הלו לא טומו בו ורק אמר טעם כל המין טעם מען חישען טעם לא טעם חמלה (בבבאי) יוציאנו מה לבי (ונעטנו) אמר ב' אמר גולן בודאי ולבו במכוון

בעה בידוע שהוא סרחה עלייו נמצא עומרה בבית אביה בידוע שהוא קהה ובודה והל על
הבן קנטור ר' לבך לנטן ר' וילטן ר' וכותב ר' ואצא העם ולקתו וכותבי ר' שמו העם ולקתו הוא איך צדיקים ירד על פתח
המחנה ליליה [ירד המן עליו] וכותב ר'

עוגנות רשיים טחנו ברכיהם²¹ או דכו במדוכה א"ר יהודה אמר רב ואיתימא ר' חמא בר' חנינה מלמד שירד לחם עוגות רשיים יאו ולקטו רשיים שמו לקטו כתיב לחם וכחיב עוגות וכחיב וטנו הא כייד צדרקים לחם בנים

ישראל עם המן הכספי נשים דבר שנידך במדוכה ושלו בפראו א"ר חמא מלמד שירד להם לישראל עם המן ציקי קדריה והם הביאו אליו עוד נדבה בברק בברק מא"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן שאנו האמ לול

אברהו (ג) מה שדר זה הינו טעם בה כמה מעמים אף המן כל מון ישראלי אוכלין אותו מוצאן בו כמה מעימים
השפטו: (במדבר י, ז) וְיִמְצָא בְּעֵינֶיךָ כַּא כֵּן נָתָן לְךָ (שם ס)
א"ב לשדר ממש מה שדר ומתקבב לרבות גוגנו א' המש מתחדר ללבמה טעםם ו' ויאמר משה בהת' ה' לכלם בער

בשר לאכילה ולחם בברך לשבועת תנא מושמיה דרי יהושע בן קרחה בשׁ שׁאלו שלא כהונן ניתן להם שלא כהונן אמר כל הדרת הדרת אש

ולא רק עכברת הנקש לחששות אתה וקס הקיאו אלייו עוד נרעך בבליך בבליך (שושה, נ). 6) והשאם בראה (בבליך, נ) לא רחמי לך לאן נון ניקי. מטע ואיך נקי סגדת נסיבת בבליך קירה (שושה, ג). כמו כי אם הולכת מארת גול (שושה, ג) לא באלה ומותחה טה. וופס פס נטנא דכלהיג לאילר ימיה קבבנה מטה ועסן מל פיא.

מפני שום טעם פטן, דבר אשר לא נרדף מענירקוין טעם דעך כבישך הולאך בדעתך וקושטאך זדבך.

הנחות הב"

לומד יי' נון עט' מונע עט' מונע עט'
מלומתו קופסה. סקוריין עט'
בלען: נימה על פיסת
המקופס נוטליקון: געגע באיברים.
ליש' ווילן מען הקמעיס: אָחָר
דעלן געלן מסקון לאל' געלן
ומונען לאל' געלן ריש' געלן דאנטן
שפרה. סקולולן על קך סולמו
נדפס סקלולן (גדפניי כה) אָל
פניהם וויל' אָל צידידהן. סלון יודיעס
לוחץ נד' געלן געלן
זיהום דן געלן זיהום
הארה. זיידיעס סס צלון ייחו
לאהוורוה. זיידיעס זיידיעס געלן זיידיעס
לומזינן ווילן זלפיטס לירין
לעומזם לסקו סמאנס מהוועו:
שטענון שהטוה אמר
בעפר שאר וכחול (היום) עופ' בנה (וותニア אַרְבִּי אמר
ועל הקנה על רוכ אחדר בעופ' ועל רוב שנים בברמה
משפטיזן בתיב (שם וכתיב (שם לחם וכתיב (שם דריש אמר

הנחות הנר"

四

ההם ששהוא בזיהויו. צלי הפסל לפניו נמלט ממס: נויתן ג'הן בחוזון. נזקן ציס סותם לכסינו: בשר שאו שלא בחוזון. מטוק לכט גולגה סאמי מקנה לך כסא לסס: (7) שלא בחוזון. יגיד לך כס עס כבשכיה סנס דתנייה לרהייא למוקה לומחה עד צעתם סמונולא: בעין רחמאן גורוב גורנוקוב: ורבנן רחמאן

כמי וכמי מכאן אתה למד והלא כבר נאמר ^ט ומטר עליהך
זוחבת כאשר צויתיך מלמד שנצחוה משה על הושם
אליא מה תלמודו לומר שטוח מלמד שירד להם משתיח
כבי יוסי ברבי חנינא לנערים לחם לקובנים שבן לתינוקות
אוכליין אותו בשלוחה רשותם אוכליין אותו ודומה להן חוץ
קכבל ^ו ופסיוויש ושייל מעיליא דכולחו שיבליך גרעיעא דכו^ז
זהו מל תנוואר ומסקין ^ח ליה אתליסר ריפי ואחרונה איי
נני רב חסדא ממשכח ליה בץבי רבא מיזתי ליה ארוי
איינגרא שמעיה לינווא דקאמר ^ט שמעתי ותרנו בטני איז
תלמידא כתיב ^ט ותעל שכבה הטל וכחיב ^ט ובוררת המתפס אמר ר' לד
דומיה כמו שמוני בקופסא דק מוחספס טובא הי
במאדים וארבעים ושמונה אברים מוחספס טובא הי
אבירים אבל איש לחם שמלאכי הרשות אוכליין אותו דז
גיאו ואמרו לו לעקיבא עקיבא טעית וכי מלacci השורה
שתויה אלא מה אני מקיים אבירים לחם שנבלע
ויתר תהיה לך על אוניך ^ו (ו) יצאת שם חוץ) דבריהם
אומר אף דבריהם שתנרי אומות העולם מוכרים להן מז
אחר שכרחו אמר הקב"ה אני אמרתי יהו כמלך כי
ויתנו על הורדן מבית והרשימות עד אבל השיטים
זהו לא תלה תא פרט ותנא כשנפנין אין נפנין לא לפנוי
אין כל אמרו עד זמן זה (^ט) שתיפח במעיים כלום יש ול
ישמעאל אמר להם אל תקרי אבירים אלא אבירים
מהו אני מקיים ויתר תהיה לך על אוניך בדברים שבא

**א מ"י פ"ה מהלכות
סחיטה סל' ז וכל' ט
טו"ז סימן ה:**

רביינו חננאל

כפי מה טובו ומה
ו' דן בחורים
וירוש טביב בחלות:
[אברה, ט, ז]
וילא אספיק שבע
וירוש יקח יפרוץ:
[פסלי, ג, ז]

לכ' : (חמשע א, ז) **ונון ותירוש שקה**

אל כי פון חיים
אשונן אשר בתקה אה
ד' הילכנית וולדת הענין
וילך נשבש
דריך אני באה
רברבריריך (תיאל' כ'
וליבש קללה בפכו
בא כביס בקיטו
בשפן בעצמותיו:
(תמלון כת' ז'

עמד בתוכם
לפניהם ואיש
בנורו ועתה
עליה:
[יזקאל ח, ז]

תוטני ביצירת ראש
שא אויר רוח בין
הדרן ובין העם
בא אויר רושלמה
זראות אלות אל
ה שער הפנוי
נעה צפונה אש שם
שב פמל נקנאה
טיקנה: (ישעיהו, ג, 2)

עניזה דהה כמיג צין

ונובב בתורת הולא,
וזות ווין ותירוש
דמסמען לן צומח,
מלכוניות יומר מהלך,
טו טנטומות ניכרנא
ו וילטן לאין לאין מלען
שים בקרברו ובשפן
קיפסן עילו, וטבר ענן
גענימיות נזיקום צומל
ווקולא ח. א., ביצחת
ט. שעיר הפונית
שם [ג].

הבא מן התורוֹשׁ. מִן שְׁמַנְיָס וּמִן

קְהִלָּת קָרְבָּן הַעֲדָתִים יוֹנָהָן נֶסֶס דָּבָר
הַמְּבָרֵךְ יְהוָה בְּצָבָא: וְתוּרוֹשׁ בְּבִידָּה
יְהוָה בָּרוֹגֵן. וְלֹא יַקְבֵּחַ כַּמְמֻקָּרְבָּן סְטוֹן כְּבוֹד
כְּלָפָעַ סָגָם וְסָסָן לְזִין שָׁעָנִים מְנוּמִים
הַלְּבָנִים: דָּבָר הַבָּא מְבוֹרָשׁ וּבָרָךְ
וְוִיכָלְקָה מְבָרֵךְ הַלְּבָנִים יְהוָה יְסִיְּדָה
סְמִינְפְּרִילִיסָה יְקָבֵן צִין וְעוֹלָם לוֹן
סִינְיָן נְכוּרָה מִירָטָה הַלְּבָנִים:
וְוחַתְבִּיהָ יְיָ זֶן וְתוּרוֹשׁ יְחִיאָה. וְחַילְלָת
עֲנָנִים לְיָסָה מְסִכָּה: הַלְּקָדָח אֶחָד
לְשָׁונֵן בְּנֵי אָדָם. וְלוֹן דְּלָקָם לְקָרְמוֹת
הַמְּסִינְיָן מִירָוֹסָה לְקָדָח מוֹמָר בְּנָן:
שְׁמַבְּאִיהָ לְלָהָה. עַמְּסִיקָה בְּנֵי כְּבִינְחוֹן
וְקוֹרְנָהָתָם גַּדְעָה פְּלָגָה יְיָ זֶן דְּלָקָם

ברור הדינ' דרבנן ^ו ושביעים
המיס נישת דראש. ספקם לנו
מדא: נישת דראש. ספקם לנו
בכמה: בחד' ישמת. כת"ל פטור
שם וקרין אין יסעם פטור זמנה:
פרקון. ספקמי נטולני פקם:
דרחש דבייתא. חניות נהות ונקיות
כלמלגמינו לא בגדי עשו קממודות
(ילאט ס) לכיימל: דומיא דמשן.
מים זקלינו לכלי נקלן דומיל
לכטמן געטמומי מיס סען מנכון
ספין חומת ווילע געטמומי קי
מסס זקלינו סיגלעט דיקן סטונ
ידי ר' רחמן: שהיא בשתייה.
הנלה ווילע סען דקלן שמי' הון
וועטן כו' דילע' ממייס ווילע
מים ממען: לא אמר רב אשוי
דרוחזה מונפה דקרא. דילעל גאנז
סיפסה נפקה נל' מלייזויל ליטען ווילע
לען קכמי ומוי ניכמבע ולע סכתמי:
וואונאי באתי בדבריך. טיפס דסאטל
קלרל דלעלי לא מלע דיניל וגוי
וועטני דיניליך ניכמבע למון
אסתפונג זטכין: מאוי ואונאי באתי.
מי' ניגש ממו'ו סאוליך ליכנס:
לען

מד בחוכם עומדים לפניהם
ושלח הבנייה יד ויקחני
ובין השמים ותבא אותי
פנימית הפונה צפונה אשר
שם

ר' יוסטס ר' גוילא ר' יוסטס ר' גוילא
הלו נצטמינו: אסוד בכה בענינים: מותר בין. כן למדנו
וטוב שקו מכך לה סמלים נצטמינו נפ"ג דצערום
סכלתו נפ"ג קדלה

^{ח' חיב} אלא ייף שבר שבר מנור מה
הלהן יין אף כאן יין ותירוש חمراה הוא
התניא ^{א'} הנדר מין בין ולא חمراה הוא בכל מני
חותקה ומותר בתרגולות והכתב ^{ב'} ותירוש קברך יפרוץ
ובכבר בתולות והכתב ^{ג'} ותירוש קברך יפרוץ והא
בר הבא מן התירוש יקבץ יפרוץ והא
תיב ^{ד'} זנות יין ותירוש יקח לך אלא דcols
למא תירוש חمراה הוא ^{ז'} ובנדרים ^{ח'} החל
חר לשון בני אדם ואמאי קרי ליה יין
אמאי קרי ליה תירוש יין שטביאו ילה
עלים תירוש שכל המתגרה בו נעשה
ש ^{ט'} רב כהנא רמי כתיב חיש וקורין
תירוש וכבה נעשה ראש לא וכבה נעשה ריש
ו^ו והינו דרבנן דרבנן) רמי כתיב שמחה וקורין
שמחה וכבה משםכו לא וכבה משםכו והינו
אמר רבא ^{ט'} חمراה ורוחני פקחין רחיצה
סוכה מנא ^{ל'} דאיקו עינוי דכתיב ח' לחם
מודות לא אכלתו ובשרו יין לא בא אל פי
סוד לא סכתי מאי להם המודות לא אכלתו
מר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שלית
פילו נהמא דחויט דכיתיא לא אכל ומנא
ז' דחשיב בעינוי דכתיב ^{ו'} ויאמר אליו אל
יווא דניאל כי מין היום הראשון אשר נתה
ת לך להכין ולהתענות לפני אלחק
שמעו דבריך ואני באתי לדבריך (כי המודות
תחתה) אשכחן סוכה רחיצה מנא ^{ל'} אמר רב
טרוא ברבי טוביה אמר קרא ^{ט'} ותבא כמים
קרבו וכשמנן בעצמותיו ואמא בשתייה
טמיא דשמון מה שמן מאברהי אף מים
אברהי והא תנא אייפכא קא נסיב לה דתנן
מן לסוכה שהיא בשתייה ביום הקפורים אף
ל פי שאין ראייה לבר זכר לדבר שנאמר
תחטא כמים בקרבו וכשמנן בעצמותיו אלא
בר איש רחיצה מגופה וברא שמי

כמר שבר שבר מנזר. ווֹס מְהֻמָּל נֶל
סוס כבורייתם פלק חמור לו
סתמי בכלל חמייה יט נומר מקדרה
להצעים חמימן קלה ליחיעותה (בב' ר' ר' כב):

רביינו חננאל

כִּי-בְּלֹא כַּפָּלָה וְסֵיכָה נֶתֶן
לְמַקְדֵּשׁ מְלָאכָה גָּנְגָה בְּלֹא
לְעַטְירָה גָּלְלָה וְלְכָלָה דְּדַעַת
קָרְבָּן לְזִין וְסָהָר מְנֻעָה גָּנְגָה
מְתֻמָּה כְּרָבָה לְזִין וְסָהָר מְנֻעָה
וְזִין וְסָהָר גְּנוּפָה נֶתֶן לְדַלְתָּה
סְפִישָׁה לְפִינָּה מְנַחָּה. מְנַחָּה מְנַחָּה

בג א ב יוטש"ע ר"מ
סימן סה פערנ"ד:
בד ז ב ד מ"י פ"ג
מ"ל: צוותם מ"ר
כלכ"ס ד מגן יהונתן קט
טוש"ע טהרה סוטין
טומ"ב טהרה סוטין
טומ"ב טהרה סוטין
בבז ז מ"י סס כלכלה ס
טוש"ע סס כלכלה ס
בו ח יוטש"ע סס קיטין
קידון פרד ד' קיטין:
בו ט מ"י פ"ג מ"ל מ"ל
צרכו לטל"ס צה"ב
עטן ר"ל טוש"ע ז"ד קיטין
ס"ד פערנ"ד:

ליקוטי ר' ש"

ל'ח'תא ר' זונדרה, נ' ל'ז'וּרָם
וְק' מ' טַבְנִיק ל'ז'וּרָם
כמ' דַמְקָן כמ' ל'ז'וּרָם
וְקַעַטָּוֹרָה ל'ז'וּרָם דַמְנַסְמָה
בְּנַפְרָטָה ל'ז'וּרָם ז'וּרָם א',
וְקַרְוּגָּזָה דַמְיָא, גַלְילָה
שֶׁל מַסְנָנָן ז'וּרָם
ח'ז. מַסְנָנָן ז'וּרָם
[ענין י'ב. כב.] קָרָא. דָלַעַת
[ברכות י'ז.] דָרְחָרָא. ס'ל
קָרָם [ל'קָרָם ע'ב].

דברינו חננאל

ויבואו "ב' מלחין ידו"
וזאל רבו או מ' שגדול
באבא מן הדר ורבן
ולעדי תחולצו. ובן
ר' אמר ביהדי אס' סב'.

ליכין חיקון יומרו: וושטבו
כ: רבא נפק בדריקולי.
ג: גן הוּא ו/or ו/or זאכְרָה בְּבֵבֶן
ד: צַדְקָה מִשְׁעָנָל (צַדְקָה)
ה: צַדְקָה מִלְחָמָה כְּמוֹ
ו: ו/or לְרוּסָם דִּילָמָד צְדָקָנוּלָן
ו: ולשי נקע: בין ג' ר' ט'
ס: סמוי לה ו/or ל' מ' דברי קב
ס: ס' צפם הוה ילה נ' ל' נ' ל' נ' מ' נ'
ו: ו/or מירין פנדל בען מ' נ'

מכאן רמו גנדה שזרוכה לישוב עד צווארה בפיהם. סולילם מקמי וכיו' גנדה גנדה זיל טבילה דבש מדוחורייה מנגן והציצ'י קל ומומן ממנה ור' פירש דנקה מדוכמייה נסחמי מלה ודרשין ממכת ענדות מוכבדים (ד"ה: מיס קאנדא טוכבון בסכן וכו' פירש מדוכמייה ודרשו גנדמה ולרשין נפ' גנדה אלפא (עמ' דף ס' גנדה מהל עד שטכל נסחים:¹²

ען הסילל: מכאן רמו ונדה.
חצבנן עד נולדים והוועג דל' זונת' שב דאייכא מנגע מאוי.
גענעליס עכביו הוועו: פנדל
מpcion עתידין להוות
הביתן מכאן ואילך הווע
שמנגע לפתח בית דוד
בית דוד געשה כנהל ש
וחבות נוות ווילודת שנאנ
מקור נפהה לבית דוד
להטאות ולנדה אמר
לנדה שעריכה לשב ע
הילכתא כוותיה (תינח
מנעל) שב דאייכא מא
חרתינה דבי נשייה אניא
ועברוה דרכ מלביש
אניא חזותה לרבינה דר
ריש גלוותא איקלע לה
רבינה לא אתה למחר לה
ליה מיי טעמא לא איה
לך למסם מסאני נבאה
עוקמא דמייא הווע בא
סביר לה מיר להא דאמו
אסור לישב על גבי י
מטפחת אמר אבי י
להצעטן בפיירות רב יה
ביבסא וככספא אמר רב י
וaudi אסור מישום דמייא
אסור משומ דמווריב
ויהושע בן לוי ^ב בר אריה
מטפחת הווע לו ^ג בערב
כלם נזבון ולמחר מקר
במים ולמחר מעבורה ע
תשעה באב מבאיין לו
ולמחר מקה פני דיין
אותה בימים וועשה או
אמר ליה ר' יעקב לרבי
אמר רב מנשייא בר חה
את רבי אלעזר זקן
או אינו ציך מיי קא
בר אכין דבר וה הניחו
או דילמא כוין דוקן וויש
ומבור מוקה פני דיין
bamualha מוקנו של זה וווע
מעשה אלא קר היה מ
לא דנע ולא מעדר או
עצמו ופשט ליה ^ד הילcum

רביינו חננאל

חשי שלמה על ר'ח

ליקות רשי

בשנדי של שנות. קפה סול ומנין סול ויבמות קב[...]. ברכות נח[...]. סקסטען רגנון. ומכליקס סס לרעה סוקו וטן קראוק[...]. זיכרות שפ[...]. ור' יוחנן חזון קדום בזבנה גומלה[...]

הנחות הב"ח

בג' סקיטה מתנוול מה
בדל מין "מ" מ"ט מזוכן
יביך: (ב) רשיי דין
וינו וומר קפ"מ
כבר כתובו: (ג) תומך דין

כליון הש"ם

גומפות ישנים

מגנָן שֶׁ כְּפָרַת
אֲכָלֵב קָרְבָּנִים מְהֻלָּלִים
בְּשָׂעִיר וְשָׂעִיר דְּיָמָם לְבָסָר
מְקַנִּים מְמַנִּים כְּרַמָּם
סְדָמָת מְמַנִּים רַמָּם
גַּדְולָנוּ קְמָמִים לְלִיכָּם
עַקְמָמִים כְּדַלְמָמִים נַפְּסָם
מְקַנְּסָם (מְאַדְרָן נַפְּסָם)
דְּמַמְיָה נַפְּסָם מְמַזָּם
[תקב] עד דְּבַרְיָה נַפְּסָם
וְיַסְדִּיק מְמַמִּים נַכְבָּה
חַלְמָן נַפְּסָם סְבִירָה נַפְּסָם

ומ"מ נמליה דפריסים
דו (בג:) קנדל סטפואן
הילן לפי צחין רגינום
הוּמָר רבי דלי פיריש
גין ווּזון ספוקן זא הילן
גין ווּזון דמאכען דהס
יעי רב נור דזקון ט"כ

ודר רבי יצחק בר נחמני אמר תני את רבי יהושע בן חנניה אמר שמע ביה"כ ואמינו י"ז: אל לא שנא אמרת את רבי אליעזר לשל שמע בתעניינה בסכופרים מאין אל' קרא בדורותינו אבוי נפק בידיכל' רבה בר רב א' בקב' שלו דברי רבנן יוציא לה' יושוו שאסורה י' אמר אבוי התם שום תעונג אמר לה' כמה בנהו בכהותין מושיע ליה' כמי

ובן וואן מולדתני סייפא
והודו מולדתני סיבא
כהיתין טמא מככל
כהיתין עסקין אלא
ע מענעל הו ואבשברת
רדרין דילמא משתחמיות
ומר סבר לא גורינטן
מותרין בכולן חווין הסנדל
שנא נעלת הסנדל
הנק נמי אמר אינשי
הא אמר מהאתמול עבדר
חומר מול עבדר ליה סנדל
עבדר ליה דאמיר
כבי למשמע טעם
ני וליגני והא מותרין
הנק דלאו רבויותיה
בבונתייה הרא לא גורו
אמורה לי אם רבותיה
משמחא גד פורתה
ופורתא תבורוי מאני כי
יע נזוי דפזרא לבניה
ר' חניא בן תיר
רבבי חניא בן חזריין
שם היה לא תנועל
היה נזיך לה מא טעם
עד כמה אמר ליה
יום היה תנועל את הס

ע"ג למקיין סכו לטעמן

ב' סקסט דהמרא ה' כי צב
ס' ומיסו ה' עיר' דלן קב' כט
ק' סקסט מקומו צול דקמני הי
מי רגלו' וטהר' טעמה' ח' צב
ג' בקרקע כל' גז' קב' צב' צב
צ' צב' צב' ממו' במענוין' צב
ט' סקסט צול דקמני ח' צב
ס' סקסט מקומו צול דקמני הי
ח' גל' צב' צב' קדרון' צב
ו' צב' צב' גמי' מו' מוכן' צב
צ' צב' צב' מם' והליך מם' דלן

שם ביום הכהנים י

- על גלilio ואמר אני ר' לוי ישכזא בסנдель של ליה בתענית צבור מ' רבה בר בר חנה אמר דמן גנוו שיצא בסנдель צבור ואומיא ליה בלא שנא רב יהודה נ' בדרחו ר' בא נפק⁶ הונא⁷ ב' בריך סודרא: בר חמא⁸ הקטוע ווי מאיר ור' יוסי⁹ לאסור ליצאת בו ביום הכהנים דאית בית כתיתין ווי ר' בא ואילו אמן הא הוי ועד כל תענוג דלאו ארחות גבון ברה

סודרא ארכויה נפוצה לא יש בבית קבוע דרישא לאו בדאות אמר רבא לעולם לרבות בהא פלגי מיר סבר ואתי לאתהי ד' אמרו חנוך רבנן ^ט חינוקו מונעלית הסניל מא דאמרין אינשי עבדו ל' עבדו ליה וחיצזה וסוסי ליה סנידל נמי אמר רב לא אפשר רמאטמון שמואל הא מאן דרימותוא ליסים מכם לכתהלה קתני אלא גורו רבבו רבנן הנך ד בהו רבנן דאמר אבוי דינוקא מיא חמימי ביעתא בכותחא גדר לא דרבבה זובין להו מה אמר פניהם: מהני?

את וריחזו את פניהם לא והכליה רוחזו את פניהם אמרו כשותם ר' אליעזר ^ט מלך ביפוי החזינה ליה רב לר' חייא כל' מן הכללה כל שלשים אם מוחמת סכנת

וְהַ שָׂוִים יְכוֹלָה לֵין בְּעֵגֶל
מִמְסָד עַד חִימָוָת וַיְמָלֵא וְשָׁ
פְּרָכָרְתִּי וְהַלְּמִי חָמָק גְּדוֹלָה
וְגָדוֹלָה וְשָׁוֵם נִצְחָן כָּלֵל עַל סְקָנָמָנוּ
לְלִרְבָּרוּן קְרָבָרָק כְּסָנָמָנוּ
עַל מְלִיאָה קְרָבָרָק וְסָמְנָה שָׂוִים יְכוֹלָה
כָּלְבָה שָׂוִים יְכוֹלָה וְחַלְוָה
בְּזָהָב יְכוֹלָה וְמַלְכָה בָּה וְסִיחָנָה
בְּזָהָב יְכוֹלָה וְמַלְכָה בָּה וְסִיחָנָה
מִמְנָה כְּמִיקָּס פְּרָקָה רָגָל
בְּצָמָת קְרָבָרָק כְּמִיקָּס תְּמָנוֹה כָּל
יְחִילָה מִלְּקָדָם דָּהָרָה בְּגָמְרָה טָמְנוֹה

הנ' הא ביביזה בעי סוביה. תלמלה קמי כוחות דומינין לעיל גל אכללה גמילל נסכה וויאנו עלייהו גל אכללה כון: תרי קבי הדתמי. נגעליעסן קו קנד לנטיקיימן: וסירה. יט פאן קב גרעינין זומר הילמה גראענין ייטר מון איכומדטן ווקריין פון ערף כמו פקלה על למויי סמאזן (עמם ט): אם השׂלָמִים. יט' סעדותם שלדים קיינ' הילטן נקסוס לדנלי רבי קלער נמקמת קוטס: תרוייא. לאפֿן: שאוד כביזות, נגעין גל רילאך זונ' מון: שייעור ש' וויאן. גל בשיעורו של ש' על כלך דהמענ נפץ מומת לאכלי גראן צאנז דהמען נפץ מומת לאכלי פפא היינו דאמרי איניש גראן ברוא ברזיזיאן וויאטן

שיהלך כויתת דן מליל דה' היל צמונין צן צטעה קימת דן ספַּר ע' שיחול ציטוטים ממליך ומליכלה לְעֵגֶל צמתקה סס היל צבונין ו' כה' צבונין לדרגן ווילמי לדרגן ומפיק לדומינוים לדפַּריך נס' ע' צממוני (ביבון 62:2) גב' בקען ביאר מילק נלקרים יי' ווילצון סיטים ברא פאָס' קאָס' צ'ז' מילאָס' טוֹסְטָה' כ' קאָס' צ'ז' מילאָס' טוֹסְטָה' כ' קאָס' צ'ז' מילאָס' טוֹסְטָה' כ' קאָס' צ'ז' מילאָס' טוֹסְטָה' כ'

רביינו חננאל

הא נבייח בשׂ סובָה. צפלק קיַם
(סס דג. כ). פְּלִין מינָה לְכָל
יוקָן וְלִבְנֵי לְהִמְרִי הַוּכְלִין עַלְמָלְחָה
אוֹמֶר רְבִי אַוְמֵר
ואַקְמוֹר דְּכַכְבָּת הַגָּשָׁה
פְּחָהָה מִכְבִּיצָה הַיָּא
וְיוֹרָה מִתְּהָא דֻּתָּה
אַבְל שְׁבוּעָה לְאַמְשָׁבָה

הנחות הב"ח

יעשו מודל מיעידי נק' ג'ל':

גלוון הח"ם

מפה (ב) נגין מחולין תרומה בצע
הכלים מילומם דוחשיים ציבר עפי גו
לן שהמלחין למלון עכל טענות מהי
בסינס המלחין מולון עכל טענות מהי
ורביה מהן ברורה וזה (ב)

מִינֵי תְּרִגְמָא. נפ' סִיקָן (סַבָּה ו')

תורת אוור השם
(א) אקלט ושבועת
על תארין הפטה אשר

נעם קדר: (ביבס ח, ט)

שנת מלמג'ר נסח'ה מס' קאנטס מני'ה
מלגנימ'ה יונ' דעטני מס' דילפין לאן
²⁵ מדכמת מלמה' ווינמן סיס' גבי' לי' קו'ו
אַסְׂוּוֹ נָמְקוֹס פָּמָ וְחִיפְיוֹ לֵי' קו'ו
בכמי' תרגימ'ה. לאחד
ומפקולק ע"מ רופט'ה
ומפדייט'ס פלוי' בון פלי'ה
ומככט'ן קולטערן מונט'ה.

המגינים מילויים. פולוניאס אחד
בכובען, בלבושם. מלחין
הה בר. שבעשרה ש' ז'ל' פון
טנברג הלחין שמות נשים
בבגדים.

(בנ"ה דף ג' ע"ג) גני ונק כו"ה מכוון לסתור
לכיתם מוגלה דפרקן יהי לנוין צורה
והלו גelogותם כו"ה נגיד טוועם מה

מכבים הוקמים מישורם דיסס כה כי מפקח ליה כי חמן כוכבת מכוח מסדרי נוקמה חכמורה מהן במקבילה (ב) ובעירוני עטוף עד כה מופיע.

סימן) סמלין] נכרת
מן (פחים טב).

כעפנשטייט ווועז נכּוֹגָה מוקומין
לי מהלי נג קהמר דבסקא למא- כעכומתג ומור סדר דרכי גמייל
דעקליה פלייגי דטערמל דכית שמלה

לשות נבדון ולט מיחייב עליה גלגול
כשישולו רפה לאכי כמג'יס לסתה מגניב
למיותה חסימה דלהלו נפחים מכם
ייןיך למיימר דלה מסקה רלה פמורא
מליכילה דקאמס הילכה זקימת ען
כרכיך שטחמו בזקיות וסקל זיומל
מקומות: מבdry בית שמאי. להן
הנמניא כבוצומת הילג מסוס דבגנו
צערו מתקן טרי מטל שחור צבוי
כטבון מלהילטערן חילג למכתביינו
ולס מלהו צערו פחות מכתבותינו
והו ימר על קיימת קשיי מעשרין
זו ולס כבנלא פחתה מכתבותינו
למיini כבנלא ולי נמי כי סדרי
ויניסו ליטם כבנלא סאטור בוגר
כמאנס יומך מכתבותינו לעניין
וועהמא מילבן:ותבת שתבמא בביבר
ונית זמלהי כוונתת קממן דהמו:
וממנין. מזרין על להמון חמיין:
כל

ביבוכותה ואילך ס"ד כותבת הגמה
גופש מכוויות קא מוהדרי ליתני
אללא לאו שמע מינה כותבת
כותבת הגמה שאמרו יתורה
הרנו (6) וחרדא מיניהו נקט אללא
דר רבי יהודה אומר עד כביצה
יליה ושבעתו ושתייה ואכילה
ה שיש בה שביעה ואי זה וה
מכביצה השתא כביצה שביעי
מינה כותבת הגמה שאמרו
בבא דעתיה תניא רבי אמר
בל

ונט פחמת מככילה כdmמתקמע כdmמעטל
 מינן וצמלה יט' נולר כין לדפיקתיס
 ניכותבת סגמה דיזס ככלפוייס וולפיטו
 לדמכי צית סמלי לאכישערל לדפיטס
 לאס' לדרכ' דר' מון דהמאל גדרק
 ר ווילטס מהנא דקרלה נסוחת סבם
 נכל לוגויהס כין לדליפילס ואווארה
 ניכותבת סגמה דיזס ככלפוייס לדסיינו
 אתחט סגמה מכל מוקס שפער גמלין
 מיתבון דעטיה וגדי חמן בוכותבת
 על גז גז לדג' כתוב נאשוויל קלה זוה
 מעין מהנא דקרלה נדליךילס ואווארה
 נוגרט ליכל טעמהן قول סלי מיניס
 קפער כי' גמייל שול' נסחים מהמן
 לדפיקן קמל דטבַּה (טבַּה: מוכמי

הא בכיצה בעי סוכה ואילך דעתך כותבת
הגסה שאמרו יתורה מככיזה השתה שוי
כותבות בלבד גרעין לא הוו בכיצה כותבת
הגסה ונרעינה מי הוו יתורה מככיזה אמר
ר' יומיה אין שתי כותבות בלבד גרעינן לא
הוו בכיצה כותבת הגסה ונרעינה הייתורה
מככיזה אמר רב פפא היינו דארמי אינשי
חרוי כי חזרי חד קבא דקשייתא וסרייה
רבא אמר הרם הינו טעמא משם דהו ליה
פירי אופקי לא בעו סוכה מיתבי אמר רב
כשהינו לומדים תורה אצל רב אלעור בן
שמעו הביאו לפניו התאים וענבים ואכלנו
אכילת עראי חוץ לסוכה אכילת עראי אין
אכילת קבע לא אמما אכלנו באכילת
עראי חוץ לסוכה איבע"א אכלנו אכילת
קבוע ואכלנו פת אכילת עראי בהדריו חוץ
לסוכה למא מסיע לייה^๖ לפיך אם השלים
במי תרגמא יצא ואילך דעתך פירי
בעו סוכה ליתני פירות מיין תרגמא
פירות ואיבעת אמما באתרא שלא שכיה
פירי רב זבד אמר זכותת הגסה שאמרו
חסירה מככיזה דתנן^๗ בית שמאי אומרים
שאוור בכויות חמץ ברכותבת^๘ והוין בה מ"ט
דרכ"ש נחרוב רחמנא חמץ ולא בעי שאוור
ואנא אמונא ומזה חמץ שאין חמצו קשה
אסור בכויות שאוור שחמוץ קשה לא כל
שכן מדפלגינו רחמנא למדה לך שייערו

של זה לא כשבورو של וזה שאר בכזיות וחמץ מ' שאמור יתירה מככיזה מכדי ב'ש אשיעורא בככיזה ואוי נמי כי הדרי נינחו נונני בככיזה פחותה מככיזה ממש דילמא לעולם אימוא מא מככיזה . הא סחטמא בככיזה ואוי נמי כי הדרי ר' מההכא עדר כמה מומנן עדר כוית דברי ר' מאיר קא מיפלני ר' מאיר סבר ואכלת זו או בכזיות ור' יהודה סבר ואכלת ושבעת אכיכיזה בככיזה ואוי ס' ד' כותבת הנסה שאמור יתירה משבעה דעתה לא מיתבה אלא לאו שמען פחותה מככיזה בככיזה משבעה בכותבת מ'

ט מבעין ולג' קני כוחות וכוכבתם סממל טו ככינס טו
כדמצען געריגען נפלך חלון (זנ' ז) כו שחליפת
ט מכין קפה דקמאל נסמן דמןן כוכבתם טו ט סיינו
ט ככינס טו ט גולמי מספקה ייס פיציטו דסוי ככינס
ט וועל דלן מינכבר נלו נלומקמא נרגולוגית מוסט דלן
ט אך חטא וטהורה וגוי כו אפסוק היה כו ליטעראן מה
ט מינכבר נלו נלומקמא קלה דההו קלה דאיינו לדבש מהירין
ט בת דנטפק נן מדבש דההו קלה דאיינו לדבש מהירין
ט בכוכבתם לאפינו מלהן דכשי למינימל נסמן דמןן טו כו
ט ג' למינימס גני יוס סקטופיס נגקס מטערין דנטאל
ט ג' גדר מדרשי מטהו ווּ וְ עַל גֵּג דפלייך ווקטס לאכיני טו
ט ב' בסאטו קלה האכל כנוגנות טו מוקמיין דלן טו
ט צ'וין דאיינו ציעור הולך גאנטל צפת לחם האכל נט
ט קני פלגי דקמימל טו ציעורן טו סלכט נטב מאפיי מוש
ט ז' בכוחות ואסמן טו מוקטיא ליה לתיי ככינס ולג' ווּ וְ עַל גֵּג

וינסו ווין נלמוד מכחן צועיטה ממי מהגימינא לאחסנ'ס קלט סעודות כל שצטת מדלמאר תאכל וו בס' אחסנ'ס במיינ' מאגיניאו יה' דשאינ' סמס ליליפין נאטו (ב') מלכיה תלמוד ווימין קוסס גבי' מן טאטו נמקוס פה וויפלו לי' קוס טריינ' דיפיק דג'ן' קעדות במיינ' מהגימינא כה' גבי' קול' מאכל מקוס בפדיי לנו' פזיק דלא' מאי' גמי' קומס':
לומדר לך' שיינרו' של' זה לא' בשישרו' של' זה. מילא ווימיל' שטור' נק'ים ומילן כנורוגראם דונטערן גראטערן וו' ברה' המזויינ'

וְאַתָּה תִּשְׁמַח ۱۶۵

ו' ו'

וְכַיִם וּנוּטָמֵס:

דָּרְךָ הַלְּבָדָה מִלְּפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר
בְּעֵינֶיךָ כַּאֲשֶׁר בְּעֵינֶינוּ
וְכַיִם וּנוּטָמֵס:

בגן וקרא
בעלמא. פי

ד ג' נד ע"ג פון
ו-פְּלִיטִים: ר' שׁ
וְאֶתְמָבָא כ'
יִשְׂרָאֵל מַוְהָרִים
טָמָא. מְמוֹס לְסָנָן
סְכִינָה לְזִין מַחֲרִין
הַמּוֹר דָק צֻוְמָמָה
מַת וְלִבְנָה:

ותובים בכל השער
דין ולא תפנאו
כם וגופתם גם:
(וירא א, כט)

נומתק ומיין
ה דכוי מזון
בגט גווער

ב' אתישיל בעוג מלך הבשן אחשיל דהו
ליה בית שמאלי לחומרא מתקיף לה ר' זירא
מ"ש אכילה דכל חד וחוד בכוכותבת ומ"ש
שתייה דכל חד וחוד א"ר ברידה אל אבוי⁽⁶⁾
קיטס להו לרבען בכוכותבת דבהכי מיתבא
דרעתיה בצד מהבי לא מיתבא בשתייה
ברידיה מיתבא דעתיה בדוחבריה לא מיתבא
דרעתיה מתקוף לה רב זירא וכל העולם כלו
בכוכותבת וועג מלך הבשן בכוכותבת אל
אבי קיטס להו לרבען דרכבי מיתבא דעתיה
בצער מהבי לא מיתבא דעתיה מיהו כלו
עלמא טובא וועג מלך הבשן פורתא מתקוף
לה רב זירא בשער שמן בכוכותבת ולולבי
גפנום בכוכותבת אל אבוי קיטס להו לרבען
רבاه כי מיתבא דעתיה בצער מהבי לא מיתבא
דרעתיה מיהו בשער שמן טובא לולבי גפנום
פורתא מתקוף לה רבא כיota בכדי אכילת
פרום וכוכותבת בכדי אכילת פרום אל אבוי קיטס
להו לרבען דרכבי מיתבא דעתיה בטפי
מהבי לא מיתבא דעתיה מתקוף לה רבא
(ב' בכוכותבת) בכדי אכילת פרום (ז) חצץ פרום
בכדי אכילת פרום אל רב פפא⁽⁸⁾ ההנה לטומאות
גוויה דלאו דאוריתא היאומי אמר רב פפא הבי
והគתרב⁽⁹⁾ ולא תטמא בהם ונטמאם בסם וא"ר
פפא מכאן שטומאות גוויה דאוריתא. מודרבנן
וקרא אסמכחה בעלמא: כל האכלין: "א"ר
פפא אכאל אומצא ומילחא מצטרף וועג"⁽¹⁰⁾
דלאו אכילה היא ביון דאכלי אינשי מצטרפין
אמר ריש לך⁽¹¹⁾ ציר שעל גבי ירך מצטרף
לכוכותבת ביוה"כ פשיטא מהו דתימא משקה
הוא קמ"ל כל אכשוורי אוכלא אוכלא הוא
אמר ריש לך⁽¹²⁾ האוכלי אכילה נספה ביוה"כ
פטור מ"ט⁽¹³⁾ אשר לא תעונגה כתיב פרט למויק
א"ר יומיה אמר ר"ל זור שאכל תרומה
אכילה גסה משלם את הקאן ואינו
משלם את החומש⁽¹⁴⁾ כי איכל פטור למויק
אמר רב זיראה אמר רב זירען זור
שוכנס

בזהירות וארה מטפסת עליה הינה הבה נסעה שאכלת בפה יפה מיטפסה. סוף א' אשר נסעה בזאת והא שטח עלי ר' ר' (ג) ניכר היה קורא המשנה והתו זיין ג' מילון דמיטריאן כי אם גדריאן פול גדריאן קוס נון וככונתם מיתרנו ותבונתם נון מיטר גדריאן וכו'. (ד) ניכר רבן כל המשנה תו זיין ומול ר' ר' דרבנן קוס גדריאן ג' נון עמי' פ'.

יקומתי רישוי

בינו חננאל

תכל בששנה, הא ביר' מון מהותה להעתוגם בעי'. מון שמוסיפין מוחל על הקדרה בכינוסו ביציאתו מניל'

הוּא גוֹפִיה שְׁבָת אַקְרֵי דְכִיבָה⁽⁸⁾ תְשִׁבְתָה
שְׁבָתָכֶם בְּשַׁלְמָא רְבָבָ פְּפָא לֹא אָמַר כְּבָר
אֲחָא בֶּן יַעֲקֹב דְכִיבָה דְכִיבָה גּוֹפִיה עֲדִיף
אֶלָּא רְבָבָ אֲחָא בֶּן יַעֲקֹב מַאי טַעֲמָא לֹא אָמַר
כְּרָבָ פְּפָא מִבְּכָעֵי לְהַכְּדִינָה⁽⁹⁾ וְעַנִּיתָם אֶת
גּוֹפָתָיכֶם בְּתְשִׁעָה תְלִי בְּעָרְבָ אֵי בְּעָרְבָ יְכָלָ
וַיְתַעַנֵּה בְּתְשִׁעָה תְלִי בְּעָרְבָ אֵי בְּעָרְבָ יְכָלָ
מִשְׁחָחֵךְ תְלִי בְּתְשִׁעָה הָא כִּיזֶד אִמְתָחֵל
וּמִתְעַנֵּה מִבְּעוֹד יוֹם מִכְאָן שְׁמוֹסְפִין מִחוֹל
עַל הַקוֹדֶשׁ וְאַזְן לִי אֲלָא בְּכִינָתוֹ בְּבִצְעָתוֹ
בְּנִין תְלִי⁽¹⁰⁾ מִעָרְבָ עד עַבְבָ וְאַזְן לִי אֲלָא
יוֹהָכֶב⁽¹¹⁾ יְמִים טֻובִים) מִנֵּין תְלִי⁽¹²⁾ תְשִׁבְתָהוּ אַזְן
לִי אֲלָא⁽¹³⁾ יְמִים טֻובִים 'שְׁבָתָות' מִנֵּין תְלִי⁽¹⁴⁾
שְׁבָתָכֶם הָא כִּיזֶד כֵּל מִקּוֹם שְׁנָאָמֵר שְׁבָתָה
(מִכְאָן שְׁמוֹסְפִין) כְּחוֹל על הַקְדֵשׁ וְתָנָא
דָעַצְם עַצְם הָאֵי בְּתְשִׁעָה לְהַדְרֵשׁ מַאי עֲבִיד
לְהִיא מִבְּכָעֵי לְהַיְהָ לְכָדְתָנִי חַיָּא בֶּן רְבָבָ מִדְפְּתִי
דָחַנִי חַיָּא בֶּן רְבָבָ מִדְפְּתִי⁽¹⁵⁾ וְעַנִּיתָם אֶת
גּוֹפָתָיכֶם בְּתְשִׁעָה וּבִי בְּתְשִׁעָה מְחֻנָּעַן
וְהַלָּא בְעַשְׂרֵה מְתֻעָנֵן אֲלָא לָמֶר לְךָ יְכָל
הָאָכָל וְשׁוֹתָה בְּתְשִׁיעַ מְעַלְתָה עַלְיוֹ הַכְּתָב
כָּאַילוּ הַתְּעִנָּה תְשִׁיעַ וּעְשִׂירִי: אָכָל אָכָל
שָׁאן רָאוּן לְאַכְילָה:⁽¹⁶⁾ אָמַר רְבָא כָּס פְּלָפְלָי
בְּיוֹמָא דְכִפּוֹרִי פְטוֹר כָּס וּגְנְבָלָא בְּיוֹמָא
דְכִפּוֹרִי פְטוֹר מִתוּבִי⁽¹⁷⁾ הַיה רְבִי מַאי אָמַר
מִמְשֻׁמְעַן נְאָמֵר⁽¹⁸⁾ וּעְרָלָתָם עַרְלָוָת אֶת פְּרוּ
אַנְיִי וּדְעַ שְׁעֵץ מְאַכְלָה הוּא אֲלָא מִהְתִּלְמֹוד
לָמֶר עַז מְאַכְלָה עַז שְׁטָעֵם עַז וּפְרוּ שְׁוָה
הַיְיִ אָמַר וְהַ פְּלָפְלָי⁽¹⁹⁾ לְלָמָד שְׁהַפְּלָפְלָי
חַיְבֵין בְּעָרְלָה וְאַנְיִ אַזְן יְשָׂרָאֵל חַסְרָה כְּלָום
שְׁנָא⁽²⁰⁾ לֹא תְחַסֵּר כֵּל בָּה לְקָח הָא בְּרַטְבִּתָה א

והא ביבשיטה א"ל רכינה למרייר והאמר ר' מבני הנדרוי שראי ומברכין עליה בורא פרי הארץ
והא ביבשיטה ת"ר א'בל עלי קנים פטור ילו' גנפין אמר רב כי יצחק מגולאה כל שלבב לבך
אמר כל שלשים יום תניא כוותה דר' צ"ב פטור ולולבי גנפין חיב אלו חן לוabi נכו^{ויה"כ}: שתה ציר או מוריים פטור: הא חוויה דתניתא ר' אמר חומץ מшиб את הנפש דרבנן אין הלכה כרבו לשנה נפק כי עלי גנדול ואקperf אמר אימר דאמורי אני דעינון גנדי לאנָא פורתא טובא מי אמורי אימר דר' דאמורי

קרלה ענייניות חמצעה לכלול ספקן עטמך גמבעס (ב) שמלול לסתענות בענצרה ומילפקייה קרלה גלען עניין לומר נך כי טוֹן כתלו ממענה חמצעס: בס פַּלְפֶּלְן. האן זו ייָזֵוֹן סדעם זלאן וזה דרכַּ קילמוֹן: מותבי ובז. קולען מלעלן קרי לאָס: שפה פַּלְפֶּלְן חייבן בערְבָּה. מין נאָלָן טוֹן: ר' ריבָּא. מוש נאָלָן: דודמאָה. ליטוֹרְגָּעָס למפעטוֹים צבמיים מושוםיס צדְּבָּקָס: מבי' הנדוֹת. מלחן צוֹס: שריאָה. ואן צוֹ מוסס יצטולִי נאָלָן כוּמוֹם בְּרַבְּנָה צוֹי ווּלְמָסָס גַּשְׁוִילִי נאָלָן דיעוֹן טעָס פְּגָס ומדקְהוֹן הָן צוֹ מוסס יצטולִי נאָלָן צ"מ דרכַּ קילמוֹן בְּרַבְּנָה צוֹי: מורה אָדָוּן הַבְּרָבוֹרָה.

את הנפש. ומגנַל לְמִקְרָבֵי תְּסִפּוֹת יִשְׂרָאֵל מזוהה. נמנעו זו מיס לסתות כמו מנגנַן' מנגנַן'

נחמן³ הא' הימלה רדא
דרמה לא קשיא הא ברטיכתא
בי גפנים חיב⁴ אלו הן ללבוי
מר'ה ועד יוה' ב' ורב כהנא
מגרא לא אכל עלי קנים
ים כל שלבלבו מר'ה ועד
ץ חיב מתני' מני רב' היא
רב גנדל בר מנשה מבורי
א מגו ושתו חלא שמע רב
לכתחלה מי אמרי אמור
MRI אני חי מוג מי אמרי:
מהנגן

וְפָלַטּוּ וְכִיּוֹן כָּסֶם פָּעָמִים דָּמָתְבָלֵן
 יְהוָה תְּהִלֵּי כְּפָר דָּלְמָן (ד' ו') וְכַכָּל
 חֲכָלָה נְיָרָה גַּלְמָן גַּמְמָרִי
 מְעָרָן בְּצָרָן וּמִיעָן מְנֻעָרָן
 (זונגנילט נִישָׁתָּה קְרִיבָה טְעוֹנָה כְּרָכָה)
 קְרָכָה

עין משפט
ור מצויה

דרכה, ג) [ס"י מcn].

תורה או רשות
בטרם אורך כבطن
ודעתך יברר פצע
יריחם הקשיש נביא
לפויים נתתקד:

ליקוטי רשות

כ) טהו גונון הין נו לאלהג לדלדגדה נו
סומוק טפי דילמלו דמלן וידי סומוק טפי ו
שאולוג צידים כתמייך קומוק לוט נעל
פלונג נפ' בון קולר ומורה (סאנדרין דע' עז':)
שנחת עטמו שטני פירוק כטהוונקן
הה קלהס נטבור כדגר ציט לו גאנטה
נעטמו ליכת מיליג האקס גו פיליג היליג
גענין פראסיטין דליג מאי קרכק שעלאס
הגב נענין גאניג ערויות מודס דמאטי
קלקע עטום לי נמי הפליטו גענין
פראסיטין גו פיליג היליג מאסיפיך שעז
טעמס צי וט פראסיטין דלאסיג גו
פליז האקס וגט למתר גאניג ערימות
סאולו מסוס דליג מינימאלן מעבירות
שפאטיל גה ווושטן דנדמאנין גמי יעל
פפרק בעייניג דנאייר (ד' עז':) ובפרק
טזומן בלונר (טזומן עז':) ב' ברורה

רביינו חננאל

עוברה דארחה ואתיה
בלקמיה דרכי ולחשו לה
באורדנא ואילחישא. וקרו
עליה טם התז מرحم
הקרושחן ונפק מינה ר'
וותנן. ואחרת לא
אלחישא וקרו עליה

וְאַבְשָׁרִים יִשְׁנִים

גלוון הינע"ה

הזה נלכדה כל-כך שירלה וילטן לא ידע לאן לברך מטרת הפליטים על ידי גטו סטיטמה רח'ם דוד רל עלי ציון והוילנה רח'ם כלהייר גורצטו מה מיקומלו בזילט ווועו כהמונען זקנונג פלק פיש שמתגרכס וויהה קה דה דקומל נאם גו' פ' י' יסמעלן (ה' ה'). גו' נעדן נאומק דהסרו דמאפלס הא פליקע נלהה הוינק רהמניג דקמצע נעלרטס גו' מעטה דער ומאל' קוטעל קה קלט זקלען קוויל עטמו וויאטמאו לע'ו' עט渺 מעטה קומפּו ניכיס לפא' ע'ו' לילט נאומקומה דה' כ' גו' מידי וווע עניין צוותה ווועל מעטוי נמיין פאי' ע'ו' קהן קהן קהן הווק דער צוותה צוותה חלט גו' מיטס זטמא נעמ'ו' קה סטאה זקלה דק' עטאל' דאס' ייטו' הוינק רהמניג פערלאס מיטס וויאן דפערלאס וווע' גו' מיטס נעדן לטלקר דק' עטודא זטאל' ילו' מיטלי קלט דפערלאס מיטס להוינק לפליט גו' מיטס זקלה קראט נעלרא סטאלוקס לירא מס רואיה ייגאנ וויל' יעדרו געטען מעטה קה גערלאס ער' קהמל קראט ולגעראס בעגעטען מעטה נעדן דיזיענד מהטת הוינק גו' מעטה דער וויאן קדיין גו' מיטס ליטערו דיזיענד ער' בעטען מעטה וקסנעל דרי וויל' קוין דיזיענד מיטפער השועוד גו' סטאמטה סי' חייך נהי' גו' גו' דלן קאנטס צולאנו ולידען דקאנטס צולאנו סטאמטה סי' חייך נהי' גו' גו' דלן קאנטס צולאנו ולידען דקאנטס צולאנו סטאמטה סי' חייך נהי' גו' גו'

למה גלי מיניך מולדין לא קתמר בזבב זב
ולג' מיטומם כי למסה לא גוילתך כדי צלון מה
מנוחין (פרק ז':) כלם צ'ס ממנה עמה מלהק
גנין צהנוקו נכירות והאטמותה נצבתה דרי
ועלם ודקוקה הרי' הילן עותקה מעשה חיק'ת נל
עדן ורין זו מסתומות וחטפו נהיה כמסתומות
ונכירות וכטיפות קומתו סס הקהילות בז'
מיימת צ'ס דין רע"ג דמייקיך למקור עז"
מעשה רע"ג דערישס לא עדרה צלון מידי צלון
סכוולן או יוסליג סס צלון צנעניזט מעשה זאג
מסתומות לע"ג" כדי צלון יוסליגו זאג צלון
מיימר נעדן צאנו עוזודה רע"פ צלון צלון
צלות קלחנות רע"פ זאג פוי ולציו זאג צלון
רע"ג דפטור ממייה" וועוד זאג לדמתמען
דסויין קראקע עלם וכטפער בתס זאג

בם בקיאין טאלרין אותו ע"פ ענכו
ובכל קומר לכמ"ד דמ"ו נסודיו
מלולות גוויות אלו סכך לדילוי
בקי מומך לישן ומולן חומם
הבר הולך ועולה בהדרגה ורבבב

ביבנו חננאל

הא מדתני סיפה אם אין
מכלן דרישא דאמיר צרי
הקבילין ממדlein ולו סמכי
בקילין כלל וכ"כ טיכם לרווחה

פק מינה שבתאי אצר
אוותו על פי בקיאן:
מר צרך ורופא אמר
הה מ"ט ל"ב יודע מרוח
מא רופא קים ליה טפי
כך וחולה אמר אין
ט' תונבא הוא דנקוט
אוותו ע"פ בקיאן ע"פ
א"פ בקיאן אין על
ובמואה עסקין דאמר לא
ע"פ בכיר לא צרכא
יה דאמר לא צרך
אין פשיטא ספק נפשות
כלך לא צרכא דאיכא
אכבי לא צרך וause

מגמאה ומאה כתרי"ה מ' אומדנא בתר דעתו נפשות הוא והוא מדוקרא ענגןמו מכל דרישא אמר צרך ענץך אני אבל אמר צרך אכליין אותו על פי עצמן כי אף' איך מאה דאמון נפשו תנן אם אין שם בקיין לא איכא בקיין לא ה'ק' מ' מאכליין אורו בקיין כל' מ' מאכליין מ' שאחו בולמוס מאכליין גונשכו כלב שטעה אין מאדר וועוד אמר ר' מהיא בגין' מפני שהוא ספק נפלו אלה עליו מפהחין עליו אח' ק' ישראל מפהחין עליו שהוא מניין הוי יודען שה' בא תר' מי שאחו בולמוס נבל ואין נבל נבילה תבל ואין נבל אמר רב' ז' לא נבל נבנית לה ומספין ליה כ' סבר תרומה חמורתה רב' ברוחה המורה

ממשודע לאסחן בין טעם מצח
ני הייסורים מילין יהו סקל
עתם געטה: באפשר בחולין.
יצין זי. מולין ואון מילין ק
געטנין כמוות כסות ולם פלייטס מ
האמן לאטמו ולט יומלטו טבל
איזים הילט טבל טבל טבל דמאנקן

ס ומכנלו לאפיקס סכמים: אנד
בג' דז: מין חילין פיקות נחלן
פפק לפי סמכקין הם סכמים:
מחמת חולון: עלי פי בקאו. מי
הארך

וזו רשיים מרוחם
פידי: חולה מאכליין אמר ר' ינאי חולה א�
אינו צרך שומען לחוי נפשו פשטה מהו דתני קמ"ל רופא אומר צרך שומען לרופא ליה תנן חולה מאכליין ע"ב עצמוני בקיין אין ע"ב עצמוני כי אחד לא הכא צריכנא ולספּו לה דאיתא אחרינא בה מאכליין אותו ע"ב בקיין הוא וספּק נפשות לו פרי אהריין בספּה דב' מ' במא' ליין פלון: במקהם וופּל: חומר לעין מזמין נגע גב' טרי מרי במקהיל קפני ו ג': קפיטו

לעכ"ו (גרמלה מיט מען) רומו מען (לוֹווֹ כְּדָבָר) סלען
טליל צבנעה מאין (טמאנַה לאַנַּא) [בצובנה טוֹן]. מהagger
1. "חילון הלן":

זרו רשותם מורה. נטעו וכירוי. לפקיע שערס ומילן כרמלן, וכל דרכ קומקי היובנה. סודות מטבחיותיהם נזקקם.

תורה אור השלם

א) זו רשותם בוחרם
תעו מפטון דברי כוב:
[חלה נת ר]

ב) כל יודע קרה נפשו
ובשפתוח לא יתרעב

תוספות ישנים

ליקוטי רשות

נפלו ותְּרַגֵּל בְּכָנָס
בקרכנא (כונחאיט כה). זורו.
נפלו (תהלים גה, ד). וטפק

5. KESY PERI YEGU KETI HABTA MIR KUTT

פ

עה א מ"י פ"ג מס' 1
שם הילכה ס סמג
למיון קה טו"ט"ש חוו"ט כי
זאת סעיף ג:

רביינו חננאל

הוּגֵן אֶל בְּדַר הַנּוֹך
וְנִיאָה כְּתַחַת דְּשָׁמָאָל,
וְעַזְרָא יָרָם מִתְּאַחֲרָה
הַוּשָׁש בְּבַיִן מִלְּלָאָל
סָס בְּסַבַּת פְּנֵי שָׂהָר
סְקָקָנָה וְסַחַת סְקָקָנָה
פְּנַשְׁתָּה וְרוֹתָה תְּשַׁבְּתָה
יְהֻנָּן חַש בְּצַפְּרִיאָה פִּי
כָּבָב שְׁעִירָה אַלְמָא לְהָה
הַדִּוָּא מִטְּרָרָבָה אַמְּאָה
חַמְּשִׁי וְעַזְשָׁה.¹ אַל בְּשַׁבַּת
מְאַחֲרָה מַלְאָה לְיַל אַחֲרָה
וְאַי אַיְתְּרָכְבָּה מְאַי דְּלָא
אַשְׁבָּע לְיַל דְּלָא מִלְּלָאָל
אַשְׁבָּע לְיַל לְהָלָר שְׂהָר
לְהָלָר, בְּלָא דְּרָבָה
לְהָלָר, בְּלָא דְּרָבָה.

הנורק תניא כוותיה דשמו אל אין הורגין אותו אלא בדבר מה מסתכן דנקות ליה מית שתחנן מאי תקניתה נישלה טר רב הונא בריה דבר הושע יהו יריהו בשוקא שליחינו למאניה מתי בעצמי⁽⁵⁾ החכמה תהיה ליה מית מאי תקניתה אמר בא דफא דידיכרא וניכחוב לנויא בר פלונית אמשכנא לרבריאו יילך בוריו בולרום

כל רום רעה סוליה עליו נס
נו חן לו סכין וסוכנו: דחין,
כלגע נוכנו: נישלח למאנית.

ל' מקומיה'ה בדבר הנורק, נ"מ.
ה' לנו לסבגנו בידם מלה וכך
הממחק לו: דיבית ל'ה. ס'ם
ג'דו: משכרא דפא. קו' ס'ק'ה
ה' ג'ו' ז'וכ: בגבהתה דנחשה. ט'
ו' ק'ס כל נמתה: דילמא חוו' ב'ב' ז'ט' ז'ט'
ד' שד. ס'ק'ן מן קלע עלי' ומוכ
צ'ידרא. פ'לו' ס'ט'ים וס'כ'
ו' וממקול נפס' וגונר נצ'י
ז'ומ'ון: ט'ט'ו'נ'ת. ק'ר'ת'ם
ב'בדרא' ל'יה ר'פ'ואה המשא' ז'ע'
ש'בתה. יוס' ז'ק'ת'ם ז'ע': ס'כ'
ה' ש'ת'ה ק'נו'ל' ש'ע'ב' ז'ע'
צ'ו'מו': ד'מג'ל' ל'ה מש'
מ'ס'יט' צ'ט'ם נ'ל' ז'ל' נ'
ל' ז'י' ק'ן למכו'מי': משח'א ז'ע'
ד'אות. ז'ומו' ג'ום נ'ל' ק'טו' ז'ע'

בְּכָל־עַמּוֹ אָקְרֹאִין כְּנֵי־עַל כְּלָסָה
עַל־קָדְעוֹ: קְשִׁיתָא דְזִוְתָא.
וַיַּמַּיס: דְלָא מַזְוָה תְּחִתָּה. סָלָמָה
סָלָט: אָמְרוֹא הַדָּתָא. עַל מַר
סָקְוִין פָּטוּרָא: וּדְבִיקָה בְּכָרִיךְ
סְדִינָה צְוָוֶתָּה: מְמָאָר
עַל יְדֵי מַה נָּעַל סְכוֹלָה הַזָּה: מְמָאָר
הַמְּמוֹרָד דְרַתָּה. הַמּוֹלָךְ פָּמָמָה
מְלָלָה: בְּסָא דְרַוְתָּגָן. דְגַזְסָה מְמָאָר
סָקְמָמָה צְדָמָן לְסָקָן: שִׂוְרָא.
עַלְיוֹן: כְּלִילָה: אָמָר סִימְנוֹרָה. צָלָן
חוֹלָן: בְּדִימָה מִידָּי בְּכָרִיךְ
לוֹסָסְטָיוֹן וּבְלָסְמָסָוֹת
וּרְבִי יְהוָנָן הַיּוֹן עֲבֵידָה הַיּוֹב
גַּמְקִין לְסָסָלָמָן גַּמְקָמָת עַל
בְּמַאָן עֲבֵדָה יְהוָנָן. לְמַתָּם
בְּצָמָה בְּצָדְלָה הוֹלֵי קָטָיעָס דָ
לָהּ אוֹ מַעֲלִיכָּה מַלְיָה: שָׁאָנוֹ
בּוֹ. מַודִיסָּה לוֹ חַמְסָה קָסִילָה
וְעַל כָּלָגָה מְגַלְעָה:

וורה אוד השלט
שי צאל החכמה בז'...
פָּפָּו וַיְהִי בָּעֵד
חכמה חתיה בעליין

לִיקוֹמְטֵי רַשְׁיָּה
סְמוּרוֹנִיתָא. סְמִים
גְּלִילִים (כְּבֵם פֶּרֶד). מְחַצֶּר
בְּבֵד. טְרִפְטָמָן דְּכַנְדָּל
חַגְנִילְעָס נְלָמָעָז חַחְלִין
לְלִי.

זרוניותם.

ההיכי עבד הבי אמר ר' נ' בר
בנוי מעיים אמר ליה רב חייא
ה' החושש בפי מטלין לו סם
מסיע ליה מי שהארו ירךון
ומאכליין אותו מהצד כבד שלו
אי' בן חרש וחכ' באילו אין
למעוטי סם לא למעוטי מקיזין
אי' ישמעאל בר' יוסי ששמע
בי' בשבת ומוי שנשכו כלב
בפי מטלין לו סם בשבת
למעוטי מא' מא' לאו אחרתי
נא קמיהה ולמעוטי דסיפא
הא

הכל בשבטה ואיתם ורכי יהונם
בנה הויל ומתחול בפה גומר
מן כמאן קר' מתייא בן חרש דאמון
ני אמר בו ולא באחרת לימא
שר חמור מי שנשכו כלב שוטה
טיטין לו סם בשבטה דברי ר' מאן לאו
ה באלו למעוטי מאן (^ט) מאן לאו
מסתברא דתנייא שלשה דברים
יא' בן חרש מקיזין דם לספר
אותו מהצד כבד שלו והחווש
אין בהן משום רפואי באילו
טדי דרישא לא (^ט) אתרתי דרישא

בצפירה עבר ויצחק שאני צפירה בר אבא לר' יוחנן שבת אל שא מכילין אותו בפיו והחוושש בהם משום פטואת רם לסרוגני הינו משום רבוי מות שומה מכילין וחכ'א באילו כתיריה ולמען גדרון גדרון והחמיים אורים באלו אין בהן מושם דפואה באלו למשוט מאלו למשוט סמ. וככל קהימי לא נקדים כלשהומתן הן ו' לפהה גמור לטעור עליין דבר מולס ולמשוט כס דיש זו מסוס לפהה לא למשוט מקיון דם לסרוגני. נקדים לעולס חוקי פק פליני ומתי הכלו מסוס דצמעהו לרי ממל דהמרא חכמי ההוריגי: לסרוגני. חולי צצמו הנטינגונלי"ז סוט צין מלען וטאיטן מודע לך: ה"ג פכי נמי מקברלה דמנין צלעך לדביס למאל רבי הילען צן ווילס מסוס ר' ממילן צן רעלס מקיון דס למסוגני צצמתומי ומי סטרכו כלב צוטה מהילין צהלו הן בסס מסוס לפהה כללו למשוט מי' גלו'

קדריהה ובר' ומי שנשכו ובו והחווש
ס ולג' צמלת: בוו אדייא א' נימא
טכאל סאליכס ר' מתיון קמי לא קמלה
אללן מלך כד מק פלוגומ נומני
צ'ם דמס מודו: לא ספק שבת זו
בבד. לג' זיין ספק שנטאות לאכט
וז מלון פילו לאן ספק לאכט זו
לפיטען לנ' דסוס לג' מיום מלון
ספק צחס לג' יעטו לו קיוס טמל
ימ�ת לאכט טכו: והיבר דמי בגין
דאמדות. וופליס לעתום לו קרפלוס
טמנס ימים: הדרו: רמייק קמע

לגנות הב"ח

הנחות הנר"א

תוספות ישנים

ליכוטי ריש"

אלא גדרות ישראל. ואפי' סיכון להפכער לנכסי מושב ציילון
סמל מוגול סכמי ולן יעסס וויל ליל' קמכה:
מכביין נידך לונר ו' כוון דלאפי' נסבוי שמי כי'ס לפטוק הי'ל'

וילפקת

אמורו אלא אפיו ספק שבת אחרות היכי דמי כן דאמרה לתמニア יומי ויום
קמ"ל שבתא מהו דתימא ליעכ עד לאורה כי היכי דלא ניחול עליה תרי
טביה נמי היכי מוחמן חמן לחולה בשבת בין להשקרו בין
להברתו ולא שבת ובלבך אמרו אלא לשבת אחרות ואן אומרים נמתין לו
שבת שמוא ביריא אלא מוחמן לו מיד מפני שספק נפשות דוחה את השבת ולא ספק
שבת וזה אלא אפי ספק שבת אחרות זואין עושין דברים הללו לא ע"ג נקרים
ע"ג נשים ולא ע"פ כתויים אבל מצורפין לדעת אחרית תר' מפקחין פ庫ח
נפש שבת והורייז משובח ואין צרך ליטול רשות מב"ד הא כיצד ראה
תינוק שנפל לים פורש מצודה ומעלחו והורייז משובח ואין צרך ליטול
רשות מב"ד ואע"ג דקא ציד כוור ראה תינוק שנפל לבור עוקר חוליא
ומעלחו והורייז משובח ואין צרך ליטול רשות מב"ד ע"ג דמתיקן
דרוגא אה שגעלה דלת בפני תינוק שוברה ומוציאו והורייז משובח
ואין צרך ליטול רשות מב"ד ואע"ג דקא מכובן למשיבר בשיפי מכובן ומפסיקין
מןפניהם הדלקה בשבת והורייז משובח ואין צרך ליטול רשות מב"ד ואע"ג
דקא מכובץ מכובץ וציריכא דאי אשומעין ים מישום דארחבי והיכי אליליה אבל
בBOR דקא יתיב אמא לא ציריכא ואיא אשומעין בור מושם דקא מיבעת אבל
געלה דלת אפשר רתיבת בהאי גיסא ומשביש ליה באמנזוי ציריכא: מכובן
ומפסיקין: למה לי ז' דראפי להצער אחרית אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
שמעוא ז' לא הלכו בפקוח נפש אחר הרוב ז' היכי דמי אי נימא דאייכא תשעה
ישראל וכותי אחד בגיןיו רוכבא ישראל נינהו ז' אלא פלנא ופלנא ז' ספק
נפשות להקל אלא דאייכא תשעה כתויים וישראל אחד הא נמי פשיטה
דרהווה לה קבעו וכל קבוע במחיצה על מחיצה דמי ז' לא ציריכא דפרק
לחצער אחר הרוב אני והאמר ר' אסוי א"ר יותנן תשעה כתויים וישראל
נפש אחר הרוב החצער בחצער אחרית אין מפקחין לא קשיא הא דפרק
אחד באותה החצער מפקחין וכו' אמר שמעוא ז' מצא בה
כולחו הא ידריש מקצתיתיו ומוי אמר שמעוא היכי והתרן ז' מצא בה
תינוק מושליך אם רוכב כתויים ואם רוכב ישואל ישראל ממחза על
מחזה ישואל ואמר רב לא שננו אלא להחיותו אבל יליחסו לא

חַשְׁק שָׁלֹמָה עַל רֵגֶל כִּירוֹתָמוֹ לְפָנָיו

נתק"ד ס"י נט.

יום הכפורים פרק שני יומא

עין משפט
נור מוצאה

כט

ב ג ד מ"י פ"ג
מ"זונה כל"ד:
מ"י פ"ס מכל'
הטורה כל' יט:

四

רְבִנּוֹ חָנָןָא
 קלות על עשה ועל ליה
 שנית על לשנה. אבל על
 לה גמור לא, דע!
 המהורה להלה הוכחשה
 ימיים יין לדין כתיב נאנו (ט'ו):
 וכלה מא

ולא ביסורין למק אלא כולם
אות אם יכפר העון הוה לכם
“אי שקלנא בישרא מטבחה
א באחרא דלא תבעי אבל
סיא אחרא דתבעי הוא אבוי
וזוא להאי והדר מקרב להו
רנסגניא ארבע אמות בלבד
שהכירו מתרבישין מוחמת
בק בנון דקא אמרין אונשי שרא
ת ה' אלחדך שיהא שם שמים
יריה מאשאו ומטענו (ד) בנהת
כיזו שלמדו תורה ראו מכמה
פלוני שלמדו תורה אשר רבו
ומומר (ה) ויאמר לי עברדי אתה
שמשיש תח' ואין משאו ומגרנו
אומור עליו אווי לו לפלוני
בו שלמדו תורה פלוני שלמדו
ן דרכיו וועלז הכותב אומר
(ב) חניא גדולה תשובה
אהובם נדבה ר' חמרא (ב)
שוכבים אתם וכותב ארפא
ר' יודה רמי כתיב (ב) שוכב
כיבעלתייכם ולקחתיתאתכם
דראה כאן ע' יסוריין אמר רבי
שוכבה ישראל עד ה' אלחדך (ז)
אמר

יבול ללקמן מפלצת לה: יבול
תושבה ונקה. לממל
ובד דםוי יין לו ניקה:

ע' מלא תשא לא תשא וכל דרמי ליה ת"ש
וירודה אמר כל שהוא מלא תשא ולמטה
שובה מכפרת מלא תשא ולמעלה תשובה
לה וויה'כ מכפר לא תשא וכל דרמי ליה
שלפי שנאמר בחורב תשובה ^ט ונקה יכול
לא תשא עמזה ת"ל ^ט לא נקה יכול אף
אר חיבי לאין בן ת"ל את שמו הוא
ינו מנקה אבל מנקה שאר חיבי לאין תנאי
אד דתניא על מה תשובה מכפרת על עשה
לא תעשה שניתק לעשרה ועל מיתות בית
לה וויה'כ מכפר על בריות ועל מיתות בית
ועל לא תעשה גמור מор לפ' שנאמר
וורוב ^ט ונקה מנאן דיןania ר' אלעזר
ברא מי אפשר לומר נקה שכבר נאמר ^ט לא
זה ואפשר לומר לא נקה שכבר נאמר
אתה כיצד מנקה הוא לשבען ואינו מנקה
שבען שאל ר' מתיא בן רחיש את ר'
יעור בן עזורי ברומי ^ט שמעת ארבען חולקי
רעה שהה רבינו ישמעאל דורש אמר שלשה
ותשבה עם כל אחד ואחד ^ט עבר על עשה
ב' אינו זו שם עד שמוחלין לו שנאמר
וטבו בנים שבכים עבר על לא תעשה
שהה תשובה תולה וויה'כ מכפר
אממר ^ט כי ביום הזה יכפר עליכם מכל
אתהיכם ^ט עבר על בריות ומיתות בית דין
שהה תשובה תולה וויה'כ תולין יוסרין
דרקון שנאמר ^ט ופקדרתי בשבעת פשעם
ונגעים עונם אבל מי שיש חולול השם בידו

(ג) לו כה בתשובה תחולות ולא ביו"ב לכהן
לן ומיתה ממוקת שנאמר ^ט ונגה באוני ה' תחמותון הוי דמי חילול השם אמר רבנן לא שנו
א יובננא דמי לאלהר אמר אבוי לא תחורה רתבע ליית לנו בה אמר רבנן ומתה שקל בישרא מתר שותפי יהב וזוא להדרי ועבד וחובבנא רבינו יוחנן אמר בנין כהנה
והה ובלא חפילין יצחק דבי ר' ינאי אמר
ועוטו ^ט (ה) הינו חילול השם אמר רב נחמן בר
מריה לפליינא אבוי אמר כדתנייא ^ט ואהבת
אהבת על ייך שירא קורא ושונה ומשמשת ח'
הבריות מה הבריות אומרות עליו אשרי
מדור תורה אויהם לבירות שלא למדור תורה
שם דרכיו כמה מתוקנים מעשו עליו הכתו
אל אשר בר אטהפר אבל כי שקורא ושונה
מנונה ואין דברו בנהנת עם הבריות מה הבהיר
מדור תורה אויהם לו לאביזו שלמדור תורה אויהם לו
ירה ראו כמה מקולקין מעשו וכמה מכובד
אמור להם עם ה' אלה ומארציו יצאו א"ר חד
ביבאה ^ט רפאות לעולם שנא ^ט ארפא משוב
נא רמי כתיב ^ט שומו בין שובבים דמעיק
ובותיכם לא קשיא כאן מואהבה כאן מיראה
שם שובבים ארפא משובבים וכתיב ^ט (הנה)
בד מעד ושנים משפחה לך כאן מואהבה או
גדרלה תשובה ש מגעת עד כסא הכבוד שנא

(ה) סכוםם נט' (ו) סכוםם נט' (ז) סכוםם נט' (ח) סכוםם נט' (ט) סכוםם נט'

אך לא תשא. ייקס מטבזס: איז אפֿשָׁא
לא ינקה. דכמײַ נקס גַּם ינק גַּזְיָ
סֶלְלִי: הַלְקֵי בְּפֶרֶה. סַחֲלָקְוֹן
נְכַלְקָן וְסַקְתָּה: אָמֵר לָגָ
סַלְקָס קָן גַּמְלָקְוֹן דִּסְטַעַלְרָס סַטְלָ
קְרִיכָס נָסָס וְלִינָס גַּרְכָּס נָסָס
מְטוּבָס לְוָסָס מַסְלָקְוֹן סַסְיוֹן גַּרְכָּס
לְכוּן: שָׁוּבוּ בְּנִים. וּמְדַרְפָּן
נְמַדְתָּא צְשָׂרְבָּסָס תְּמַפְּלָצָס
לְגַדָּס: בַּי בְּיָום דָּוָה יְבָפָר. לְמַדָּח
סַיס עַלְיָה סַקְלִיכָס יוֹסָס וּפְקָדָה
שְׁמַרְתָּא בְּלִינְדָס אַזְמָרָה
לְאַזְמָרָה בְּלִינְדָס אַזְמָרָה

אגחות הב"ח

תופסות ישנים
ונעשה תשבח מוחלין
מן פיר. וסיט סל
מגנינה (ט) (ט)
צטבש ונור מוחלט נו
אומלן ל' מז וממום
צצבש מוחלן ל' מהלך
הווער וווער דמיין כהן גולן
אומלן לו מוקלן לו מליין
ממן:

תורה או רשות
א) לא תעשה את שם י' אללהך לשוא כי לא נקעה י' את אשר ישא את שמו לשוא:

[1.5 MBPS]

(ב) נגיד חפץ? לא פט
שוא עון ופשע חטא
וניקה לא ניקח פקד עון
אבות על בניים ועל בני
בניים על שלשים ועל
רבעים: (שפטות לה, ז)

ב*הוּא* שbow נקדים שקָבֵב אורה מושבבים הנוּ
תנוטן לך כי אפקת
לעלוֹתני (ו-ט) ב*הוּא* י' ב*בְּיַם* הוה י' כבר
ולעלוֹם בכָּלְבִּים פאותיכם לפני ע' (ו-ט)

ונחתן בשוק בערך עם הבון

יום הכהנים פרק שmini יומא

מסורת הש"ס

הכ"ה

נפיק לנו נא אמר כי בצדכו

שחלת בשונר. זנות מם עשו כלום יטול: סודרני שנאמר יין א' האמנתנו כוכב קלמו למלמה ייינה למך סלקות: אהת קלה-קלה. נסם וכטן מלם כלון יימל סקימנו פוקוס:

דר' יוחנן גורלה תשובה שדורחה את
ה שבתורה שנאמר לאמר הן ישלה
אשותו והלכה מארתו והיתה לאיש
שב אליה עז רלא רנוף ושוב
היא ואת זנית רעים רכיב ושוב
שה ד' א' יונתן גורלה תשובה
(כתיב) את הגוארה שנאמר ובא
ל ולשבוי פשע ביעקב מה טעם ובא
אל מושום דשי פשע ביעקב אמר
ש גורלה תשובה שדורות נועשות
התה שנאמר שכבה ישראל עד ה'
ו' כי בשלת בעונק הה עזן כויר הדוא
שליה המכשול אין והוא ריש לך ריש
שכבה שדורות נועשות לו בכיות
ובשוב ריש מרعشתו ועשה משפט
לילדיהם (ז' זהות) זהה לא קשיא כאן
כאן מיראה אמר ר' שמואל בר
דור ר' יונתן גורלה תשובה שמארכת
ז' של אדם שנאמר ז' ובשוב ריש
(ז' זהות) זהה אמר ר' ז' זתקן אמר
שנאות ברבב בר בר ברכו ז' אמר זתקן

לא תעשה שבתורה. לנו יוכל בטלן גלוון וגנו: עיריהם (חו') יהודא שונק יהוד ממכשול סחין קגנה: מותפשים דומני. מתקבלים: נישמה פרים שפתינו. נמקום פריס: נדבה. מקר. מגדוז: אבא מאשכבה. (ט) מן טיקו': שבא דבר עיבירה ידו (ט). נסכלן בס נכר: באotta אשא באotta מוקם. שעבלן סס (ט) עוביל ווילו פילק ממן זדונוב מל ולט פון נסכלן צו נכר יורי מגנבר עלי יהומר לו לרה פלונית ווילו מוקס ווילו פילק קו' קוס עקה מה שעתית ככז: בכזי' חמאה. צולג נטלה עינוי: בבדא פרופסום. טוב צו שודך וויפסיך וויל יכפלו: צו: בחמא שאינן פורסום. גול גולס פטונו וכוננו כסס קו' סכלן מס צולס טוונל פולסאלט מיעוט ננדז צמיסס: עיבורות שבין אדר וחבירו. גולג ליליטס סיינקזו ממינו סימולול צו: וחמתאי גנדוי תמיד. קשי פוכר צכלפת צו: וויל סון ממני צהלו צול גני מעודו: ואזריך פרכט את החטא. צהובו מתחזק מטהר טפלו פלוני טהומי: כדר' גיא'. גול גול כוכיל קשאן גולל למגענו ולומר קחנא גלמת לסט מטל^ט גולדס דסלאלו לו צן נלה ומלהילו ומתקבשו מולא צו ריכק צל לאיגרין גווארו ווישטן בפהם

שלא כמגדה הקדוש ברוך הוא מגדה
הימנו ספק אין מותפים הימנו וא"ת מה
הקב"ה אדם עובר עכירה בסתר מתחפּן
עוד אלא שמהווים לו טוביה שנאכר ^ט וקמן
^ט וגולם פרים שפרטינו טובה שנאכר ^ט וקמן
תשובה שבשביל ^ט ויחיד שעשו תשובה
אפי' מכם ממה לא נאמר אלא מאמן ^ט הילוי
ראשונה שנייה ^ט ונצל המנה מהיו ר' ר' ר' ר' ר' ר'
כתב ^ט אשרי נשוי פשע כסוי חטא
הא בחטא שאינו מפוזם רב זוטרא
בעבריות שבין אדם למקום תניא ^ט ר' ר' ר' ר' ר'
שווה כוחlein לו שלישית מהולין לו רבי
ארבעעה לא אשיבנו ^ט (ונאמור) ^ט חן כל
בציבור אבל ביחיד לא ת"ש חן כל אלה
על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא
הכפורים אחר ואם שנה בהן צרך להחיה
אומר ^ט ככלב שב על ^ט קיאו כסיל שונה
פשע אני אדע וחטאתי גנרי חמיד אללא
בין ^ט שעבר אדם עכירה ושנה בה ר' ר' ר' ר'
וצריך לפירוט את החטא שנאמר ^ט ^ט
והורה בן בבא רבי עקיבא אומר ^ט ^ט
אלחי ותב ברך ינא' דאמר ר' ינא'
לهم לישראל עד שאמרו ידי נרם להם
ודוד משה אמר יكتب סורחני שנאמור ^ט
שנאמור אשרי נשוי פשע כסוי חטא
אחד קללה ואחת אכללה פג' שביעיר
מה היה ^ט לוקה שלא אמרו על מה
לפניה ואומרים על עסקי שביעית היה
צדיק מצדקו ועשה על נהתי מכשול
וגור דין של פורענות שלות רשות סופר
ולואי שתהא יציאה בכיבאה ^ט ר' כי היה

1000m 500m

יום הכפורים פרק שמיני יומא

עין משפט
נור מצווה

כז

בז א מ"ר פ"ד האגדה
השנאה לכסהו
בז א ר' יונה פ"ג מ"ל
השנאה לאב ס מה
עשות עם טומ"ע ומי"ר ק"י
חמי קפעון ר' גן
כח מ"ר סס כליש'ר
טפ"מ סס קפעון
כ"ג:

שניט

ל לבי נשים שקלקי
מתרחמיין א

הו יור ואומר אדasha לשופט תורפה וניפוי ל Ана מוקטן בהר עילן נא
שנארול הול השם מזקירות ופכו זיכריהם גודל הול התהונת מכם שאלת רשותם שנותה דוד. ז' שנותם שמה קלה והרשות מפקחת כליה עורות נכסים וזהו שתחאה יוציא ממנה ולוא' שתחאה ציירן גם עצלים באהר הוה נמי לריאן אמר האב בעיטה נשוי לשלל לשלל כלא, בר כהן צייר שתחאה באהר בז' צערת האהבה באהר בז' שאותו פמי שעוזר לו בז' עירן טבר לאחאב שטען לאין טבר כבויו יאשאסר לאין טבר כבויו יאשאסר טהור צדיק במשפטם של לזריקין אל' וגוטה כבויו יאשאסר שנאסר בתורה אל' וגוטה

דב ואביהו שנאמר הנוחרים אלא וכמו
תולא יבא בוגע וחלמיינו בוגבים שאין

תורתה לית
וישיבת-הראב
וינבר וויליאם ג'יימס וויליאם
ווקט כהמיה פין סקנטון
זאנן פיקט צו ומי קהלה לך
כהלטיס ימולו לו: ואם זה יחטא איש
ו- זכ מעיניים צביוו ק- סיס עלי ס-
ו- מראמעס: נבי אם שרבת לדרין תקעת
צאנן זר גענדוו כהמיה
תורתה לית
וישיבת-הראב
וינבר וויליאם ג'יימס וויליאם
ווקט כהמיה פין סקנטון
זאנן פיקט צו ומי קהלה לך
כהלטיס ימולו לו: ואם זה יחטא איש
ו- זכ מעיניים צביוו ק- סיס עלי ס-
ו- מראמעס: נבי אם שרבת לדרין תקעת
צאנן זר גענדוו כהמיה

בצבו נפשה לקטלא נפיק וצבו כר
היא ינורא ורבו לוגה איטיל ולט
סוטנו גנולן אט

בצבו נשיה. גלון ע-
שנגה דzin ועל עלה
וכ לם ימְסָה גוֹלִים נ-
באה. שיטובו ויכנס
כני לודס סולין לומדיו
יעלה יהודים שאו וגרא
קצת אבדה ובל בה ק-
רנץ' ג'ז'

ענין סנדLIN ז' מאר לפק מלמהן, נס סנדLIN זס שיטה
טרא חסרי (ענין מסני, ד) ניש נס כלון מלם
לודROS לטינו ולדום (סנמ נס, ז) גווכר

בצבו נפשיה לקטלא נפק וצבו ביתה לית
הוא עבד וירקן לבויה אiol ולואו שתהה
ביאה ביציה^ט וכוי הוי חוי אמרואה אברתיה
אמר^ט אם עללה לשמיים שיאו וראשו לעב
יגיע בוגלו נצעח יאבר רואו יאמרו או^ט רב
ווטרא כי הוו מכתפי לייה בשבטה דריגלא
הוה אמר^ט כי לא לעולם חסן ואם נור לדור
ודדור^ט שאחת פני רשע לא טוב לא טוב להם
לרשעים שנושאן להם פנים בעולם הזה לא
טוב לו לאחאב^ט שנושאן לו פנים בעזה^ט
שנאמר^ט ה' יען כי ובגע^ט אחאב מלפניהם לא אביא
הרעה בימי^ט למותות צדיק במשפטם טוב להם
לצדיקים שאין נושאנו לו פנים בעזה^ט שנאמר^ט
לו למשה שלא נושאנו לו פנים בעזה^ט שנאמר^ט
יען לא האמנתם כי להקדישני^ט ה' הא אילו
האמנתם כי עדין לא הגעתו ונמנם לפטרך מון
העולם אשוריים לצדיקים לא דין שון וכוכין
אלא שמובין לבנייהם ולבני בניהם עד סוף
כל הדורות שכמה בנים היו לו לאחרן
שראיין לישך כבוד ואביהו שאמר^ט
הנוטרים אלא שעמד להם וכות אביהם או^ט
להם לרשיים לא דין שמחויין עזמן אלא
שמוחיין בבניהם ולבני בניהם עד סוף כל
דורות הרובה בנים היו לו לבנון שראיין
לייטך בטבי עבדו של רבנן גמליאל אלא
שהבחת אביהם גרמה להן^ט כל המוכה אה
המוחתיא את הרבים כמעט אין מספקין בידו
על ידו^ט וכל המוכה את הרבים בא על ידו מ"ט כרי שלא יה
עווב נפש לשאול לא חתן חסיד לראות שחית וכל הקב

נשבה שלא יהא בן עין ותלמידיו בנהגנו
 ו כו': האומר אהטה ואשוב אהטה ואשוב: למה
 נגנא אמר רב דאמר רב הונא אמר רב ^(ב) כיון שעבר
 נישית לו כהירר: אהטה ווים הכפריים מכובדים
 לאלא נשבה שלא יהא בן עין ותלמידיו בנהגנו
 רבי אומר על כל עכירות שבתורה בין עשה ת
 אגב שנייני: עכירות שבין אדם למקומו וכיו': רם
 להזכירו אין יה' כ מכפר והוא כתיב ^(ג) אם יהטה איז
 ז ואס ליה יהטיא איש מי יתפלל לו המכ אמר א
 איש מי יתפלל בעדו תשובה ומיעשים טובים ^(ד) אמר
 טו שנאמר בני אם ערבת לרעך תקעת לור כפוך
 רעד לך התופס ורחב רעד ^(ז) אם ממן ^(ז) יש בפי
 חסידא ^(ז) עניך לפיסו בשלש שורות של שלשה ב
 צי ולא שווה לי ^(ז) ואמר ר' יוסי בר חנניה כל ה
 ember ^(ז) אנא שא נא ועתה שא נא יומם מת מביא
 ר' אבא ונפק לאיפה אמר ליה השטא צרים
 כי הוה ליה מילתה בהדי איניש הוה חליף ותני
 לה מילתא בהדי הוה טבחא לא אתה לך קמיה
 ז רב הונא אמר ליה להיאן קא אויל מוד אמר ליה
 וויה הוה יתיב וקא פלי רישא דלי עיניה וחוויה אמר
 שא אישתמיינ גרמא ומחייב בקועיה וקטלה ו
 חבעת מוקן שאמר כ

בדי לעשות התשובה
בור ינוס אל יתמכח
חרי זימני לדבר הוו
לו סלקא דעתך אך
דלא כרבינו דתניא.
אפיו תימא רבינו
עכירות שבין אדם
אי היכי אמא סייפה
לו ואם לה יהמתא
בדרכם צריך לפify
ותנצל כי באת בCKER
רעים (ט) ואמר רבינו
חמתאי וישראל העויר
משלש פעמים שנאנו
חמתאי לה אלחי שמע
דר' אבא ברהדי שמע
ירום אבון (ט) שמע
ורחוב רעך ר' זירא
לייה ממדעתיה רב בר
לפיוט ליה פגע ביה
נפשא אול וקם עיל
כהדי דקא פלי ר' ר' ר' ר'

הגהות הב"ח

חנחות הנר"א

נ' (תנאי היא איה יזהר'ם עם מהלך שבע תזודה) מלהם:

הנחות
מהר"י לנדא

במנחה מתפלל
ומתודה (דתני)
כד כל' עלי ומי
יר' [לנילקתו קפה
כשלה שיינו יוס"כ
ט"ט]:

הגהות

ב' רנשברג

תוספות ישנין

לכל דלמאל מפלג ערכות
(ביבט ד.כ.ז) טען ולו
ש- מי קם כסוף פרק
לטס חוטס צללה אין
אתה ר' חייא הדר לרישא עיל ברא כפרא
הדר לרישא אתה ר' ש ברבי הדר לרישא
תנא ר' חנינא (ב') בר חמא אמר כלוי הא
הדר נזיל לא הדר איקפוד ר' חנינא אל רב
מיובי עבר בכני והאמר ר' יוסי בר חנינא כל
מוכבש מטו מהברור אל יבקש ממנו יותר
שליש פעמים "רב שאני" ור' חנינא בכני
ביד בכני (ג') והאמר רבא כל המעביר על
דרותיו מעבירין לו על כל פשעיו אלא ר'
חנינא חלמא חי לה דרב ווקפהו בדילא
מורי דכל דזקפו בדילא רישא הוא
מר' מצות ודו ערב יה' כ' עם חשכה אבל
מרחו הרים יתודה קודם שייכל וישתה
מא תטרף דעתו בסעודה ואעפ' שהחורה
דרם שאכל ושתה מתודה לאחר שייכל
שתה שמא ארע דבר קלקלה בסעודה
אפא על פי שהחורה ערבית יתודה שהחורה
חזרית יתודה במוסף במוסף יתודה במנחה
מנחה בתנ"ה והיכן אמרו ייחד
חר תפלתו ושליח צבור אמרו באמצעות
עלולים ר' יהודה אמר כי ענותינו רבו
למנות וחמתינו עצמו מספר רב המנונא
מר' (ד) אלהי עד שלא נוצרתי אני כדאי
בשוו שנוצרתי כאיל לא נוצרתי עפר אני
חיי ק' בימותי היה אני מלפנק בכלי מלא
שה וכלה יה רצון מלפנק שלא אהטא
הה שחתמתי מרוק ברחמייך אבל לא ע'י
וורין והיונו ודויא דרבא בוליה שתא (ה) ורב
מנונא זומא ביום דכפורי אמר ר' זומרא
א אמרן אלא דלא אמר אבל אנחנו חטאנ
כל אמר אבל אנחנו חטאננותו לא צרך
אמר בר המדורו הוה קאימנא קמיה דרשמא
זהה יתיב וכי מטה שליח דצבורה ואמר
אל אנחנו חטאננו קם מיקם אמר שמע מינה
יעקר ודויה האי הוא תנן החט (ו) בשלה
קיים בשנה כתנים נישאן את כפיהן ארבעה
ענינים ביום בשחריטה במוסף במנחה ובניעלה
ערבים ואלו הן שלשה פרקים בתעניות
בעמידות וכיוון הכהפרים מא' נעלית
ערבים רב אמר צלואת יתרתא ושמואל
טבריה מה אונ מה חיינו מיתרנו (ז) אמר יה' כ'

וילא כי בגנום סס קול מזכירנו לו על מעכבר עלי מדורינו מבורכו ולבן

לטביה למד ריבוי בראה. ווי, חנינה היי עבד. לוט לייה הא (רכבת) [רכבת] ואמר כל המעביר על מדורותינו מעברין על כל פשעינו. [אלך] ור' נגיא הוא הלאס קומפה לרוב וא' אונדריה לבבל לריג'וור אויריאת האם. תיר מזוח וורי עי'יך עם השכלה אלל אמור במוסמך מהו זה עיריה שחריריה יונדרה כו' וערן עלי' בעדרה ואע' ישורה קומ' אונדריה יונדרה. הולו און יונדר יונדר יונדר של לא רעד האסורה. ואע' דר' בר' אבר הדר' יונדר ווע' רעד עעלס טפּלון וו' אונדר האורה בעצען. אנד דר' בר' דר' אבר הדר' יונדר ווע' רעד עעלס טפּלון וו' אונדר האורה בעצען.

לארם הסופריה. ואע"ש שטרנהורן עבדה במקומן (וילנארה במכונת הירחה בעניןיה), והוכן ימי יידר ווילנארה מילוטו וש"י אומדה באמצעות אמצעים. אולם לא היה מושג שאותה יידר עזוב עיניך של לוי ליקומרי רשות¹ הרבה צפוי רישיות. נתקם מנו סאמילו גן, אך גולך נחיר שצטטת מרכז גראנטה לא-ה'ר'ה

